

Een nieuwsbrief tussen twee bezoeken aan Roemenië door. En ook nog een dubbeldik nummer i.v.m. de vakanties.

Half mei ben ik naar Sighisoara geweest en een week later heb ik Iasi bezocht. Dan zijn er zes weken om thuis weer huisvader te zijn maar ook om veel andere zaken te behartigen. De camper is goedgekeurd. Ons is een geweldige gift toegezegd in de vorm van een grote aanhangwagen. Nooit meer een reis naar Roemenië zonder dat er iets aan de trekhaak hangt.

Gesprekken met mensen. Goederen, vooral veel kleding, komt in ruime mate binnen. Maar moet ook weer op z'n plek. Daarom in deze brief ook een oproep voor mensen die eens in de zoveel tijd de spullen zouden kunnen uitzoeken en op z'n plaats kunnen zetten tot een volgend transport of een volgende markt. Kortom, er is altijd wel wat. En persoonlijk vind ik dat maar goed ook want de geraniums doen het zonder mij ook best. En anders doen ze het maar niet. Vragen we gewoon van de burens een stekkie. (als zij tenminste geraniums hebben.)

En dan gaat m'n dochter ook nog in augustus voor 10 maanden naar de USA om daar Highschool te gaan volgen. Daar komt nog heel wat bij kijken. Visum, verklaringen, rapport zus, geboortacte in het Engels etc.

Gelukkig stort Sifra zich hier volledig op en ze krijgt grote steun van José en het technische deel, scannen en printen en wanneer het niet lukt, ook het versturen doet papa dan natuurlijk. Persoonlijk vind ik het geweldig dat ze zich komend weekend laat dopen.

Als het even kan in zee samen met één jongen en nog drie andere meiden en anders, wanneer het te hard waait of het te koud is, bij ons in de kerk.

Onze zoon Lennard trapt ondertussen nog een dikke week zijn dagelijkse fietstocht van Hippolytushoef naar Wieringerwerf maar draait er zijn hand gelukkig niet voor om. Maar wel de trappers.

Nog even en Nederland gaat op vakantie. Graag wil ik een ieder van u een heel fijne tijd toewensen, waar u ook naar toe gaat of misschien lekker thuis blijft. Maar weet wel, we hebben een 24/7 God. Terwijl u met vakantie bent gaat Hij door. Vergeet Hem niet, want u vergeet Hij ook niet. Waar u ook bent!!!!

Trailer Een paar weken geleden hebben we erg goed nieuws ontvangen. Want vanaf september zal onze onvolprezen, net weer voor een jaar goedgekeurde Iveco camper die al

multifunctioneel wordt gebruikt, nooit meer zijn 3 ton trekvermogen onbenut laten tijdens een rit naar Roemenië. Want we hebben van een bedrijf de toezegging gekregen dat we een prachtige 5 meter lange, 1.50 meter brede en 1.80 meter hoge aanhanger krijgen. Dat is dus ruim 13 m³ laadruimte waarbij we de transportkosten in de toekomst kunnen drukken door tijdens iedere reis zelf goederen mee te nemen. In de camper gaat ook wel zo'n 5 m³ waarbij we dus iedere keer 18 m³ hulpgoederen kunnen meenemen. Komende zomer zal er ook een aanhanger meegaan. Deze zal zijn geladen met o.a. Sikkens- verf uit Wapenveld en met prachtige bureaus voor Veritas, De trailer zal ook ter plaatse gebruikt worden voor het vervoer van o.a. bouwmaterialen en wat er nodig is voor het kamp. De Wapenvelders hebben er enorm veel zin in!!!!!!! Zomerproject 2012 Op 14 juli a.s. gaan we als eersten van start met de onvolprezen camper richting Sighisoara. Daar hopen Sifra, Yvonne en ik op de 16de aan te komen. Wellicht rijden Theo en Chris met hun auto's mee, dus in colonne. Vervolgens komt er een dag later een grote groep Wapenvelders per vliegtuig. Negentien tieners en nog een flinke groep volwassenen. Na rond gekeken te hebben in Sighisoara gaan zij de volgende dag samen met een flink aantal tieners uit Sighisoara meehelpen aan het in orde maken van de tienerruimte van Veritas. Het weekend wordt besteedt aan het verder verkennen van de omgeving om vervolgens af te reizen naar Zetea, naar camp Ivo, zo'n 70 kilometer van Sighisoara. Hier hebben we samen met de Roemeense tieners een geweldige vakantie week maar wel met een RODE draad. Het thema is: "samenwerken". Om een klein beetje alvast warm hiervoor te worden een opname uit 2010. Toen hadden we hier een kinderkamp. In Wapenveld is men al maanden enorm actief om alles voor te bereiden en ook heeft men vele acties opgezet om aan voldoende financiën te komen. Ze hebben een website gemaakt waar je precies kunt zien hoe de vorderingen zijn. Sponsorfietsstocht Op zaterdag 10 juni jl. hebben we met tien toerfietsers opnieuw deelgenomen aan de Rabo- sponsortocht van Hippolytushoef naar Wieringerwerf en weer terug. Een afstand van totaal 30 kilometer. De weersomstandigheden waren verre van ideaal maar iedereen kwam binnen de gestelde tijd terug. Het was zelfs zo dat de eersten die terugkwamen in Hippolytushoef van onze ploeg waren. Het waren Anna Schobbe, Kathlyn en Joachim de Stigter met hun vader Henko. Ze waren zelfs te snel voor een foto. Wel een foto konden we maken van de rest van de ploeg. Vlnr. Huibert Krabbendam, Mieke Montsma, Marion Haver, Piet Montsma, Greet Dijkhuis, José Krabbendam en Coby Doves Beste mensen, Ik ben Theo Daamen uit Purmerend. In december 2009 ben ik voor het eerst met Dick mee geweest naar Roemenië. Dat heeft een zeer diepe en emotionele indruk op mij gemaakt. Ook ben ik daar tot het christelijk geloof gekomen (lang verhaal dus dat laat ik maar even zo). Afgelopen december heb ik een schoenendoosproject opgezet en ook zelf afgeleverd en uitgedeeld. Dit was een zeer mooie en bijzondere ervaring. Nu in juni ben ik voor al weer de 7e keer afgereisd naar Sighisoara. Een maand of 3 geleden zat ik tijdens de kerkdienst in de kerk van de Nazarener in Purmerend te denken dat het wel erg leuk zou zijn om met een team vanuit mijn kerk naar

Roemenië te gaan om daar te helpen bij een project. De Heer heeft mijn verzoek verhoord want na de dienst kwam er een gemeente lid naar me toe en vertelde mij dat hij graag een keer met mij mee wilde naar Roemenië om daar te helpen vanuit zijn geloof en om daar ook dieper tot geloof te komen. Daarop heb ik een mailing in de gemeenteberichten in onze kerk laten rondgaan met een oproep wie er mee willen. Nadat er wat tijd verstreken was kwamen er 3 aanmeldingen bij. Bij mij thuis hebben we overlegd en besproken wat voor projecten er zijn en wat we konden doen. In december ben ik met Liviu Tudosie in de wijk Stefan Cel Mare geweest bij een gezin. Het gezin bestaat uit 8 mensen die in 1 ruimte wonen van 4 x 4 meter. Het zag er niet uit. Ze leefden in zeer slechte omstandigheden. 1 van de meisjes zit in het project van Liviu via Veritas vandaar dat we hier ook een bezoek hebben gebracht. Er werd bij mij thuis gevraagd wat mijn wens zou zijn voor welk project, dit om dat er meerdere projecten naar voren waren gekomen. Mijn wens was om een aanbouw te realiseren voor deze mensen in Stefan Cel Mare Sighisoara. De aanbouw was beraamd tussen de € 1500 en € 2000 euro. Het team heeft zich zo fantastisch ingezet dat we ruimschoots dit bedrag gesponsord hebben gekregen. Op vrijdag 15 juni zijn we afgereisd naar Dortmund en vandaar met het vliegtuig naar Cluj Napoca. Hier stonden 2 huurauto's gereed. Van te voren heb ik via Dick onderdak geregeld in pension Casa Costea. We zijn vrijdagavond laat aangekomen. Zaterdagochtend om 9.00 uur waren we ter plekke om al gelijk te gaan beginnen. Het team heeft eerst rondgekeken en waren erg gechoqueerd door wat ze zagen. Ik heb ze wel eerst foto's laten zien maar dat is toch wel iets heel anders als je het zelf bekijkt en beleefd. Zaterdag heeft er nog een Engels team ons geholpen. De funderingsgeul was al een beetje voorbereid. We hebben deze dag al hard gewerkt en veel kunnen doen. De geul verder uitgegraven en beton kunnen storten. Zondag was rust dag, naar de kerk en relaxen. Maandag weer om 9.00 uur begonnen net zoals de rest van de week ook afgelopen zaterdag. Totaal hebben we dus 6,5 dagen gewerkt. Het viel niet mee want de temperatuur lag ver boven de 30 graden. Vrijdag zelfs 39 graden. Het enthousiasme en de goede motivatie heeft er voor gezorgd dat we het hebben kunnen volhouden. We gingen er vanuit dat we de fundering uit zouden graven, de vloer zouden storten en hopelijk ook de muren konden op metselen. Het liep allemaal zo voorspoedig ook omdat er Roemenen kwamen helpen, goed team met goede vaklui waardoor we veel meer bereikt hebben. De aanbouw zit er aan. De vloer gestort, de muren opgemetseld, dakspanten geplaatst, dakbedekking er op, zelfs van het bestaande huis hebben we de daktegels eraf gehaald, nieuwe dakspanten bijgeplaatst, nieuwe tengellatten bijgeplaatst en nieuwe dakbedekking erop, vanuit het huis naar de aanbouw trapje gemetseld, aanbouw ramen geplaatst en ik zal nog wel wat vergeten zijn om te benoemen. Gods geest heeft door ons heen gewerkt en zo hebben we ontzettend veel kunnen bereiken. We hebben nog geld achtergelaten zodat Relu en David het af kunnen maken. Zij gaan het plafond isoleren, gipsplaten monteren en de muren stuken en dan is het helemaal af. Half juli reis ik weer af met mijn campertje en zal ik gaan kijken hoe het geheel

is geworden en zal ik ook uitgeprinte foto's meenemen voor deze familie. Hoop dat jullie dit met plezier hebben gelezen en dat het jullie aanzet tot inspiratie. Gods zegen, Theo.

Vrijwilliger(s) gezocht voor opslagschuur Wie zou of zouden er in de opslagschuur aan de Ulkeweg in Slootdorp zich willen ontfemen over het uitzoeken en opbergen van de goederen die met grote regelmaat worden ontvangen? Het gaat niet om het uitzoeken van kleding maar om het sorteren en plaatsen van zowel de hulpgoederen als ook de goederen die we hier via de markt verkopen om op deze manier aan extra geld voor projecten en transport te komen. Een deel van de ochtend of middag in de week is waarschijnlijk voldoende om alles overzichtelijk te houden. Meer info bij info@stichtingnetwerkroemenie.nl of bel 0647052752

Bezoek tussen 14 en 30 mei Op maandag 14 mei ben ik voor de 40ste keer naar Roemenië vertrokken. Nog in Groningen raakte één van de vier achterband z'n lucht kwijt maar dankzij de ANWB was ik binnen een uur weer op weg richting Maagdenburg om daar in de auto op een parkeerplaats de nacht door te brengen. Na op dinsdag de hele dag doorgereden te hebben arriveerde ik aan de Roemeense grens om op een vrachtwagenparkeerplaats te overnachten. Woensdagochtend de Roemeense grens over. Ik had de nodige spullen bij me dus deze wilde ik als eerste kwijt. In Danes, waar tegenwoordig Liviu en ook David met hun gezinnen wonen waren veel bekenden op visite toen ik daar aan kwam. Hans Pietzsch en zijn vrouw Alina boden mij hun logeerkamer in de achtertuin in Sighisoara aan. Amerikanen ruimen op Kinderwerk van Marius en Gari Schoolmeubelen voor wie wil leren acht kinderen zonder ouders in één huis De oudste in huis. 17 jaar. De "toilettruimte" De volgende ochtend kon ik samen met een groep Amerikaanse jongeren meehelpen een ruimte leeg te maken van spullen die door ons in een eerder stadium gestuurd waren. De ruimte werd hierna door de Amerikanen geschilderd. 's Middags heb ik de camper weggebracht voor nieuwe banden en een grote servicebeurt. Dit met het oog dat de kosten hiervan in Roemenië stukken lager liggen dan in Nederland. De rest van de week en ook de eerste dagen van de week hebben we o.a. schoolmeubelen rondgebracht bij kinderen thuis die gebruik maken van de naschoolse opvang. Ook ben ik bij Marius en Gari geweest en heb mee mogen doen met hun kinderkamer. De eerste foto van de nieuwsbrief is bij hun genomen. Beiden doen geweldig werk in een achterstandswijk in Sighisoara. Op woensdag 23 mei vertrek ik uit Sighisoara om over de bergen naar het uiterste oosten van Roemenië te vertrekken, n.l. naar de vroegere hoofdstad van de staat Moldavië, Iasi. Halverwege breng ik een bezoek aan Jozsef Belsö die we al vanaf 1992 vanuit de gereformeerde kerk op Wieringen financieel steunen. Jozsef komt uit een kindertehuis waar ik bijna twintig jaar geleden hem voor de eerste keer heb opgezocht. Nu woont hij in Balan in een appartementje dat we vanuit de kerk in 1999 voor hem hebben gekocht. Maar Jozsef is daar niet erg gelukkig. Het twaalfjarige jongetje is inmiddels één en dertig geworden, zo arm als een luis en hij had deze barre winter zelfs geen kachel in huis om zich te warmen. Hij is nu al helemaal grijs en ziet er doorleefd uit. Samen met hem heb ik een pizza gegeten en ik heb hem wat geld gegeven om pijnstillers te kunnen

kopen want hij voortdurend pijn in zijn ledematen. Het zou geweldig zijn wanneer Jozef opnieuw hulp zou kunnen krijgen via vaste sponsoring. Nu moet hij rond komen met nog geen € 5,- per maand. Onmogelijk. Vroeger kreeg hij broodbonnen van de stad om niet te verhongeren maar dat is afgeschaft. Tot voor een paar jaar terug is hij met € 25,- per maand vanuit de stichting van Saskia Verdoes uit Onesti, maar Saskia heeft dit stopgezet. Ook als stimulans voor Jozef om beter werk te gaan zoeken. Maar hij is daar niet in geslaagd. Of het nu angst is of ziekte of tekort aan intelligentie. Ik ben er van overtuigd dat alle drie redenen niet opwegen tegen zijn huidige situatie en dat Jozef gewoon geholpen moet worden. Hij werkt nu enige dagen per week als straatveger van de gemeente. Maar daar verdient hij nauwelijks iets mee. Wie hem wil helpen.....Ik weet zeker dat hij die persoon erg dankbaar zal zijn. Na dit bezoek ga ik opnieuw de reusachtige bergen over tussen Georgheni en Piatra Neamt. Via Roman kon ik tegen 22 uur aan in Iasi, waar pastor Dinu Pop op me staat te wachten bij de Metro (Wat hier de Makro is) Ik zit nu tegen de Moldavische grens, 2500 kilometer van huis en logeer bij pastor Dinu Pop en zijn vrouw en dochter. Hij is vorig jaar met zijn vrouw met de auto naar Libanon geweest om daar de Heer te dienen. Is vanuit Iasi ook 2500 kilometer rijden. Tot Beiroet. Zicht op Iasi. De op één na grootste stad van Roemenië De volgende dag komt de vrachtwagen aan die de zaterdag ervoor in Slootdorp is geladen. Met een behoorlijke groep hebben we die uitgeladen. Men is erg blij met de spullen en met een aantal kerken gaan ze de armen er mee verblijden. Helaas heb ik geen foto's gemaakt. Er zit vooral veel speelgoed bij. Want na m'n eerste bezoek in 2010 had ik beloofd speelgoed voor de allerarmsten te sturen om met de kerstdagen uit te delen. Maar door overvloedige sneeuwval kon het speelgoed niet gebracht worden want er was geen verkeer mogelijk. Afgelopen winter herhaalde zich dat waardoor ik het besluit heb genomen het ver van te voren te brengen. Mocht 's avonds mijn getuigenis geven in de baptistenkerk hoe ik tot levend geloof ben gekomen. Het gaf heel veel reacties. Positief gelukkig. Er was kerk omdat het hier Hemelvaartsdag was. De dag erop hebben we bijbels weggegeven weggegeven. Ik had een prachtig gesprek met een atheïst. Hij nam de bijbel aan. En ach....wat zijn de mensen hier arm. Heb vandaag meerdere volwassen kerels in grote afvalcontainers zien kruipen, op zoek naar voedsel. Kreeg nog een bovenleiding van de tram op m'n voorruit die afgebroken boven de weg hing. Gelukkig bleef de ruit heel. En ik dus ook. Maar God is goed. Ondanks de enorme armoede wonen hier fijne mensen. Die graag God willen leren kennen. Gratis bijbel voor wie er geen een heeft maar wel wil hebben en lezen David arriveerde samen met Gari op vrijdag. Ik had van te voren de mobiele doelen, voetbalkleding etc. al meegenomen uit Sighisoara. We hebben vervolgens een weekend vol met voetbaltoernooien, bijbelacties op straat, aparte diensten waar ook een beroemde kickbokser uit Roemenië bij aanwezig is. Kortom, het werd een fijne, drukke en vooral ook prachtig weekend vol van geloofszaken en veel mensen die werden aangeraakt. Op maandag 28 mei vertrok ik uit Iasi bij mijn gastgezin vandaan. David en Gari vertrokken op hun beurt ook maar dan een andere kant op. Na

precies 600 kilometer rijden over tweebaanswegen die niet allemaal even goed waren passeer ik de grens met Hongarije. Maar dat is pas een dag later. Nog een dag later sta ik in Oed in Oostenrijk om nog eens 1100 kilometer later even voor middernacht op woensdag 30 mei thuis te komen. Bij vrouw en zoon en dochter. Een geweldige reis. Veel nieuwe indrukken. Veel nieuwe mensen. En nu maar zien wat Gods plannen verder zijn. Dank voor laden vrachtwagen Zaterdag 19 mei is opnieuw een vrachtwagen met hulpgoederen geladen. Dit keer ging het om 30 m3 voornamelijk speelgoed en kleding, bestemd voor Iasi. Iedereen die mee heeft geholpen met laden wil ik daar erg voor bedanken. Het betrof al weer het derde transport van dit jaar en het vierde vanaf december. Nog nooit hadden we zoveel transporten op zo'n korte termijn. Ook al waren het geen volle vrachtwagens, de inhoud voldeed des te meer aan de behoefte van dat moment. Zo is er eind april een vrachtwagen met schoolmeubeltjes en kleding naar het Family center Veritas in Sighisoara gereden en zijn deze schoolmeubelen in mei verdeeld. Ook de laders van deze dag erg bedankt voor jullie inspanning. Markten 22 september en 24 november Dit voorjaar hebben we door allerlei andere activiteiten geen tijd gehad om een voorjaarsmarkt te organiseren. Maar financieel hadden we het eigenlijk wel nodig gehad want met alle transporten van afgelopen maanden is de bodem van de kas wel erg in zicht gekomen. En dat een paar weken voor we weer op missie gaan..... In ieder geval gaan we in het najaar i.p.v. één markt er twee organiseren, ook omdat we werkelijk een groot aanbod van spullen hebben. Zowel voor de kooplustigen onder u als ook voor de vrijwilligers die vaak meehelpen, 22 september (het najaar is dan 1 dag oud) en 24 november, een dikke week voor sinterklaas dus, hebben we markt op de aloude locatie, n.l. de Ankerkerk aan de Seringenlaan nr. 17, 1777EC in Hippolytushoef. Aanvang beide dagen 10 uur en na 16 uur kunt u alleen nog maar meehelpen met opruimen. Tweede SNR- wagen. Wanneer mensen uit de noord kop van Noord Holland kunnen een bestelwagen die ook het embleem van de SNR draagt en aan de achterzijde ook het adres van de SNR tegenkomen maar het gaat dan niet om de camper.... Want inmiddels heeft Chris Jonker uit Hensbroek ook het logo van de SNR op zijn Mercedes bus staan. Puur een stukje reclame én.....ook Chris neemt graag goederen voor Roemenië aan. Dus voor mensen in de buurt van Hensbroek die bijvoorbeeld kleding willen doneren. Belt u gerust op want dan zorgen wij ervoor dat uw kleding voor Roemenië wordt gebruikt. Het nummer van Chris is 0614793554 Even op een rijtje. Einde Hyves? In ieder geval zijn wij er mee gestopt. We zien een sterk dalende populariteit en kunnen onze informatie er ook niet makkelijk meer kwijt. Vanaf nu zijn we alleen te volgen op Facebook of het Blog Extra steun voor het zomerproject Over twee weken vertrekken we opnieuw met de camper. Vanuit Wapenveld heeft men enorm veel actie ondernomen. Het door hun verdiende geld wil men zo veel mogelijk aan hulp voor Roemenië gebruiken. Vanuit de SNR hebben we mede door de meerdere transporten veel uitgaven moeten doen. We zouden het geweldig vinden als u ons deze reis kunt steunen met een stukje brandstofbijdrage. Het gaat toch opnieuw om zeker vijfduizend

kilometer en de brandstofprijzen?.....u weet het zelf wel. Wilt u Stichting Netwerk Roemenië blijvend steunen? Word dan vaste donateur! Des te meer zekerheid wij hebben over onze inkomsten, des te meer zekerheid we ook in Roemenië kunnen geven over waar we structureel de allerarmsten mee kunnen helpen! Wij hebben ALLEEN vrijwilligers, dus GEEN salarissen. Uw geld is 100% hulp. Vul het automatische incassoformulier in dat u kunt downloaden en stuur deze naar Stichting Netwerk Roemenië, Beltstraat 14, 1777HC in Hippolytushoef. Natuurlijk kunt u ons ook éénmalig steunen door een door u te bepalen bedrag over te maken naar bankrekening 1221.23.182 t.n.v. Stichting Netwerk Roemenië in Hippolytushoef. Of door online te doneren. We zijn een anbi- erkende instelling (uw gift is in veel gevallen aftrekbaar van uw belasting) U kunt ons ook gericht steunen. Bijv. door bij uw gift te vermelden waarvoor het bedoeld is. Dit kan zijn: "Transportkosten", "werkgroep verpleegkundigen", "bouwprojecten" of "stichting Veritas" We zijn ook te vinden op Facebook of door het Blog te volgen

Dit delen:

- [Klik om af te drukken \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)
- [Klik om te delen op Facebook \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)